

"Todos los seres humanos nacen libres e iguales en dignidad y derechos (...)" Art. 1 de la Declaración Universal de los DD HH
"Tots els éssers humans naixen lliures i iguals en dignitat i drets (...)" Art. 1 de la Declaració Universal dels DD HH

Queixa 2500014
Matèria Serveis públics i medi ambient
Assumpte Molèsties per aparells d'aire condicionat de supermercat

RESOLUCIÓ DE CONSIDERACIONS A L'ADMINISTRACIÓ

1 Tramitació de la queixa

1.1. El 02/01/2025, la persona promotora de l'expedient va presentar una queixa en què manifestava la seua reclamació pels sorolls procedents dels sistemes d'aire condicionat i els extractors d'un supermercat.

La persona interessada exposava el següent:

Els veïns i veïnes de la zona del Parc Salvador Castell i del carrer Capella, de la localitat d'Algemesí, ens dirigim a vosté per a presentar una queixa formal referent a la situació insostenible de soroll provocat pels sistemes d'aire condicionat i extractors del supermercat Coaliment, ubicat al Parc Salvador Castell, que es troben instal·lats als desllunats de les nostres cases. Les cases situades al carrer Capella, en particular la part posterior on es troben les habitacions de dormir, estan connectades amb la part de darrere del supermercat, on s'ubiquen els aparells d'aire condicionat.

El soroll generat per aquests aparells és extremadament fort i constant, tant de dia com de nit, incloent-hi els caps de setmana i festius. Aquesta situació afecta negativament la nostra qualitat de vida, ja que la intensitat del soroll no només és molest, sinó que també interfereix en el descans i benestar dels residents de la zona.

Malgrat haver presentat diverses reclamacions i denúncies davant les autoritats locals, així com haver sol·licitat una solució urgent al problema, el soroll continua sense que s'adopti cap mesura per part dels responsables. A més, recentment es va realitzar una sonometria per mesurar els nivells de soroll, però, lamentablement, l'Ajuntament s'ha negat a facilitar-nos l'informe resultant d'aquesta mesura, el qual, segons els tècnics no supera els límits legals.

La situació és insostenible i, davant la falta de resposta eficaç per part de les administracions implicades, sol·licitem la intervenció del Síndic de Greuges per tal que es duguin a terme les accions pertinents per garantir el respecte a les condicions de convivència i benestar dels veïns i veïnes afectats per aquest problema

La persona promotora indicava que s'havien dirigit a l'Ajuntament d'Algemesí per a exposar les molèsties que patixen i sol·licitar la seua intervenció. En este sentit, va aportar una còpia dels escrits presentats per les persones afectades, acumulades a la petició amb número de registre 18642/2023.

1.2. El 17/01/2025, admesa la queixa a tràmit, es va requerir a l'Ajuntament d'Algemesí que remetera al Síndic de Greuges un informe, per a la qual cosa se li va concedir el termini d'un mes, sobre «la resposta donada a la persona interessada; en el cas que esta no s'haguera produït encara, ens oferirà informació sobre les causes que han impedit complir amb l'obligació de contestar als escrits

presentats i les mesures adoptades per a remoure estos obstacles, amb indicació expressa de la previsió temporal existent per a emetre la citada resposta».

Així mateix, sol·licitarem que ens informara sobre «les mesures adoptades per a contrastar les molèsties denunciades per l'interessat i, en el cas de confirmar-se, sobre les mesures implementades per a pal·liar els sorolls que s'estan produint».

1.3. El 18/02/2025 es va registrar l'informe remés per l'Administració. En este informe, després de fer una exposició dels antecedents rellevants de l'expedient, s'exposava:

En juliol de 2024 es va fer visita al supermercat, on es va comprovar que la instal·lació estava acabada però la ubicació de les màquines era la mateixa que en l'anterior visita i no s'havien adoptat mesures correctores o d'aïllament noves. També es va visitar la vivenda del c/ (...) i altres del carrer que estan prop del pati del supermercat on estan els aparells de fred i climatització.

L'Ajuntament en cap moment s'ha negat a facilitar l'informe resultant de la mesurament acústica, la qual encara l'empresa Coaliment no ha presentat, i tampoc s'ha indicat que el soroll transmés supere o no els límits legals, cosa que no es pot saber fins que es dispose del resultat de les mesurament de soroll realitzades

S'ha requerit al supermercat perquè aporte l'auditoria acústica i que en cas que procedisca s'adopten les mesures correctores necessàries per complir amb la Llei 7/2002 de protecció contra la contaminació acústica

En data 19/07/2024 es va requerir a (...) que en el termini de 10 dies, a partir del següent al de la recepció de la notificació, aportara informe acústic amb les mesurament realitzades, la qual no s'ha aportat fins a la data del present informe.

Tenint en compte l'incompliment del supermercat al requeriment realitzat de la auditoria acústica, es considerarà que es podria iniciar un expedient sancionador o establir mesures provisionals de paralització de les fonts de soroll que provoquen les molèsties fins que s'acredite el compliment de la Llei 7/2002, de prevenció contra la contaminació acústica

1.4. El 24/02/2025 el Síndic va remetre l'informe de l'Administració a la persona interessada perquè presentara al·legacions durant el termini de deu dies hàbils. No obstant això, no hi ha constància que el ciutadà haja verificat este tràmit, tot i el temps transcorregut des de llavors.

2 Conclusions de la investigació

El present expedient de queixa es va iniciar per la possibilitat que s'haguera vulnerat el dret de la persona interessada al fet que les administracions públiques tracten els assumptes que l'afecten en un termini raonable, en el marc del dret a una bona administració, així com els drets al descans i al gaudi d'un habitatge digne i un medi ambient adequat (articles 9, 16 i 17 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana).

Tal com es va exposar en la Resolució d'inici d'investigació del present procediment de queixa, el seu objecte es va centrar en la reclamació que els veïns formularen per les molèsties que patixen injustament pel funcionament irregular d'una activitat de supermercat.

De l'informe de l'Administració es dedueix que ha intervingut en el present assumpte i ha realitzat, tal com és la seua obligació legal d'acord amb la normativa vigent en matèria de prevenció de la contaminació acústica, tasques d'inspecció de l'activitat.

Així mateix, es dedueix que, a l'empara d'esta mateixa normativa, ha requerit al titular de l'activitat que «aporte l'auditoria acústica i que en cas que procedisca s'adopten les mesures correctores necessàries per complir amb la Llei 7/2002 de protecció contra la contaminació acústica».

Igualment, apreciem que l'última actuació que s'hi esmenta és de data 19/07/2024, fa ara huit mesos, quan «es va requerir a [l'activitat] que en el termini de 10 dies, a partir del següent al de la recepció de la notificació, aportara informe acústic amb les mesurament realitzades, la qual no s'ha aportat fins a la data del present informe».

No obstant això, l'Administració municipal no aporta cap informació sobre les mesures adoptades, una vegada transcorregut el termini de deu dies a què es referix l'informe.

En el seu lloc, només s'assenyalen quines són les mesures que, atesa la normativa vigent en matèria de prevenció de la contaminació acústica, podrien adoptar-se per a fixar objectivament la realitat de les molèsties denunciades i adoptar les mesures correctores que siguen necessàries si es confirmaren.

D'esta manera, l'informe conclou assenyalant:

Tenint en compte l'incompliment del supermercat al requeriment realitzat de la auditoria acústica, es considerarà que es podria iniciar un expedient sancionador o establir mesures provisionals de paralització de les fonts de soroll que provoquen les molèsties fins que s'acredite el compliment de la Llei 7/2002, de prevenció contra la contaminació acústica.

Amb tot, açò no constituïx l'adopció d'una resolució ni l'adopció d'un acord. Conseqüència de tot això és que, transcorreguts huit mesos des que es va realitzar l'última actuació, hem de concloure que el procediment està paralitzat i no ha sigut resolt mitjançant l'emissió (i notificació a les persones interessades) de la decisió que corresponga a la vista dels fets constatats i la normativa aplicable, per mitjà de la corresponent resolució de l'expedient.

Al respecte, cal tindre en compte que l'article 21 (Obligació de resoldre) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, és clar quan assenyalava que «l'Administració està obligada a dictar resolució expressa i a notificar-la en tots els procediments siga quina siga la seua forma d'iniciació».

Així mateix, esta previsió ha de ser posada en connexió amb el que s'establix en l'article 29 de la norma procedimental citada, quan assenyalava que «els termes i els terminis establits en esta o altres lleis obliguen les autoritats i el personal al servei de les administracions públiques competents per a la tramitació dels assumptes, així com als interessats en estos».

Per la seua banda, l'article 138 de la Llei 8/2010, de 23 de juny, de règim local de la Comunitat Valenciana és clar quan reconeix a la ciutadania el dret a «obtindre resolució expressa de totes les sol·licituds que formulen en matèries de competència de les entitats locals».

De la mateixa manera, hem de tindre present que l'article 9.2 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana reconeix que «tots els ciutadans tenen dret que les administracions públiques de la Generalitat tracten els seus assumptes de forma equitativa i imparcial, i en un termini raonable».

La vigència d'esta disposició (en connexió amb el que estableix l'article 8 de l'esmentat Estatut i l'article 41 de la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea) imposa a les administracions **un plus d'exigència** a l'hora d'abordar l'anàlisi dels escrits que els dirigeixen els ciutadans i donar-los resposta, en el marc **del dret a una bona administració**.

El Tribunal Suprem ha afirmat que «la efectividad de dicho principio comporta una indudable carga obligacional para los órganos administrativos a los que se les impone la necesidad de someterse a las más exquisitas exigencias legales en sus decisiones, también en las de procedimiento (...)» (sentència de 3 de desembre de 2020, rca. 8332/2019: ECLI:ES:TS:2020:4161).

Este dret a una bona administració es conforma així com un dret bàsic i essencial de la ciutadania valenciana, que s'integra, com a mínim, pels drets de la persona al fet que les administracions públiques atenguen en un termini raonable les peticions que esta els formule, donant-los una resposta expressa i motivada, de manera que el ciutadà puga conèixer en tot moment quina és la posició de l'administració implicada respecte del seu problema, per a, en cas de discrepància, poder exercir les accions de defensa dels seus drets que estime més adequades.

El que no té cabuda en cap cas és que, davant d'una petició formulada per la persona interessada que s'ajusta als requisits exigits legalment, l'Administració no oferisca una resolució o emeta una resolució sense la justificació adequada que permeta al sol·licitant entendre els motius pels quals l'Administració ha adoptat la resolució citada.

Conseqüència de tot això és la necessitat que l'Administració, sense més demora i arran de les actuacions inspectores ja realitzades en el present supòsit i dels resultats obtinguts i de la normativa que resulte d'aplicació, adopte una decisió i emeta la resolució que corresponga amb la finalitat de garantir el compliment en este cas de les regles de prevenció de la contaminació acústica.

En este sentit, hem de recordar que l'article 12 de Llei 7/2002, de 3 de desembre, de protecció contra la contaminació acústica, estableix que «cap activitat o instal·lació transmetrà a l'ambient exterior nivells sonors de recepció superiors als indicats en la taula 1 de l'annex II en funció de l'ús dominant de la zona».

Per tal d'evitar les molèsties acústiques causades injustament als veïns afectats, els articles 84 i 85 de la Llei valenciana 6/2014, de 25 de juliol, de prevenció de la contaminació i qualitat ambiental, estableix que, prèvia audiència a l'interessat, es podrà declarar la clausura i el tancament del local, així com requerir l'adopció de mesures correctores que eviten les molèsties.

En semblants termes, l'article 62 de la Llei valenciana 7/2002, de 3 de desembre, sobre protecció contra la contaminació acústica, habilita l'Ajuntament per a ordenar la suspensió immediata del funcionament de la font pertorbadora fins que siguen corregides les deficiències existents.

Per part seua, l'article 54 (Actuació inspectora) de la norma analitzada estableix que la facultat inspectora de les activitats subjectes a esta llei correspon als ajuntaments i als diferents òrgans de l'Administració autonòmica competents per raó de la matèria.

Arribats a este punt, convé recordar que les molèsties acústiques, com ja ha tingut ocasió d'afirmar el Tribunal Constitucional, en les sentències de 23 de febrer de 2004 i de 24 de maig de 2001, generen conseqüències perniciosos per a la salut de les persones que afecten greument la seua qualitat de vida:

En efecto, el ruido puede llegar a representar un factor psicopatógeno destacado en el seno de nuestra sociedad y una fuente permanente de perturbación de la calidad de vida de los ciudadanos. Así lo acreditan, en particular, las directrices marcadas por la Organización Mundial de la Salud sobre el ruido ambiental, cuyo valor como referencia científica no es preciso resaltar. En ellas se ponen de manifiesto las consecuencias que la exposición prolongada a un nivel elevado de ruidos tienen sobre la salud de las personas (v. gr., deficiencias auditivas, apariciones de dificultades de comprensión oral, perturbación del sueño, neurosis, hipertensión e isquemia), así como sobre su conducta social (en particular, reducción de los comportamientos solidarios e incremento de las tendencias agresivas).

Desde la perspectiva de los derechos fundamentales implicados, debemos emprender nuestro análisis recordando la posible afección al derecho a la integridad física y moral. A este respecto, habremos de convenir en que, cuando la exposición continuada a unos niveles intensos de ruido ponga en grave peligro la salud de las personas, esta situación podrá implicar una vulneración del derecho a la integridad física y moral (art. 15 CE). En efecto, si bien es cierto que no todo supuesto de riesgo o daño para la salud implica una vulneración del art. 15 CE, sin embargo cuando los niveles de saturación acústica que deba soportar una persona, a consecuencia de una acción u omisión de los poderes públicos, rebasen el umbral a partir del cual se ponga en peligro grave e inmediato la salud, podrá quedar afectado el derecho garantizado en el art. 15 CE.

Així les coses, no ens cansem de repetir que els tribunals de Justícia han declarat reiteradament que els sorolls incidixen perniciosament sobre el dret fonamental a la inviolabilitat del domicili (art. 18.1 de la Constitució) i els drets constitucionals a la protecció de la salut (art. 43), a un medi ambient adequat (art. 45) i a un habitatge digne (art. 47), per la qual cosa resulta totalment ineludible la seua ferma protecció per part dels poders públics (per totes, les sentències del Tribunal Constitucional de 24 de maig de 2001 i de 23 de febrer de 2004, i sentències del Tribunal Suprem de 23 de febrer de 2001, 26 d'abril de 2003, 19 d'octubre de 2006, 12 de novembre de 2007, 13 d'octubre de 2008, 5 de març de 2012, 17 de desembre de 2014, 13 de juny de 2017 i 31/10/2019).

3 Consideracions a l'Administració

Per tot això, formulem a l'Ajuntament d'Algemesí les consideracions següents:

1. **RECORDEM EL DEURE LEGAL** de dictar resolució expressa i notificar-la en tots els procediments, siga quina siga la seua forma d'iniciació, d'acord amb el que es preveu en l'article 21 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i la legislació concordant, en el marc del dret a una bona administració.

2. **RECOMANEM** que, ateses les actuacions realitzades per eixa administració local i els antecedents que consten en l'expedient tramitat, emeta sense més demora una resolució expressa, congruent i motivada en el present cas, i que adopte les mesures que resulten necessàries per a garantir la vigència i l'efectivitat dels drets al descans i al gaudi d'un habitatge digne i un medi ambient adequat que es constate que pogueren ser vulnerats pel funcionament irregular de l'activitat de referència.

Segons la llei que regula esta institució, les administracions a les quals van dirigides les nostres consideracions estan obligades a enviar-nos, en el termini màxim d'un mes, un informe on manifestaran si accepten estes consideracions. Si les accepten, hauran d'indicar les mesures que adoptaran per a complir-les. Si no les accepten, hauran de justificar la seua resposta.

Finalment, esta Resolució es notificarà a totes les parts i es publicarà en www.elsindic.com/va/actuacions.

Ángel Luna González
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana